

იოელის წიგნი და ლაოდიკიის მეშვიდე დღის ადვენტისტური ეკლესია - ნომერი ოცდათექვსმეტი

Jeff Pippenger

2026-01-27

ოცდათექვსმეტი ნომერი

„აურაცხელებაში“, რომელსაც ჯეიმზ უაიტი 1844 წლის 22 ოქტომბრის შემდეგ მილერიტა გაფანტვად განსაზღვრავს, უილიამ მილერს 1847 წელს სიზმარი ჰქონდა, ხოლო ორი წლის შემდეგ იგი მიაბარეს მიწას.

„უილიამ მილერს რომ შეძლებოდა მესამე უწყების ნათლის ხილვა, მრავალი რამ, რაც მას ბნელად და საიდუმლოდ ეჩვენებოდა, განემარტებოდა. მაგრამ მის ძმებს მის მიმართ ისეთი ღრმა სიყვარული და მზრუნველობა ჰქონდათ გამოცხადებული, რომ მას ეგონა, მათგან განშორება არ შეეძლო. მისი გული ჭეშმარიტებისკენ იხრებოდა, შემდეგ კი თავის ძმებს შეხედავდა; ისინი მას ეწინააღმდეგებოდნენ. ნუთუ შეეძლო განშორებოდა მათ, ვინც იესოს მოსვლის გამოცხადებაში მის გვერდით იდგა? მას ეგონა, რომ ისინი, რასაკვირველია, შეცდომაში არ შეიყვანდნენ.“

„ღმერთმა დაუშვა, რომ იგი სატანის ძალაუფლების, სიკვდილის ბატონობის ქვეშ დაცემულიყო, და საფლავში დაფარა იგი მათგან, ვინც განუწყვეტლივ ამორბდნენ მას ჭეშმარიტებას. მოსემ შეცდა, როცა აღთქმულ ქვეყანაში შესვლას აპირებდა. ასევე, მე ვიხილე, რომ უილიამ მილერიც შეცდა, როცა მალე ზეციურ ქანაანში უნდა შესულიყო, იმით, რომ დაუშვა, მისი გავლენა ჭეშმარიტების წინააღმდეგ მიმართულიყო. სხვებმა მიიყვანეს იგი ამას; სხვებმაც უნდა აგონ პასუხი ამისთვის. მაგრამ ანგელოზები დარაჯობენ ღვთის ამ მსახურის ძვირფას მტვერს, და იგი გამოვა უკანასკნელი საყვირის ხმაზე.

„მტკიცე საფუძველი“

„ვიხილე ერთობა, რომელიც იდგა კეთილად დაცული და მტკიცედ, და არავითარ მხარდაჭერას არ აძლევდა მათ, რომელნიც სხეულის დამკვიდრებული რწმენის შერყევას ცდილობდნენ. ღმერთი მათ მოწონებით უყურებდა. მე მეჩვენა სამი საფეხური — პირველი, მეორე და მესამე ანგელოზთა უწყებანი. ჩემმა თანმხლებმა ანგელოზმა თქვა: ‘ვაი მას, ვინც ამ უწყებათაგან ერთ ბლოკს დაძრავს ან ერთ ქინძისთავს შეარხევს. ამ უწყებათა ჭეშმარიტი გაგება სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანია. სულთა ხვედრი იმაზეა დამოკიდებული, თუ როგორ იქნება ისინი მიღებული.’ კვლავ ჩამომატარეს ამ უწყებებში, და ვიხილე, რა დიდ ფასად შეეძინა ღვთის ხალხს თავისი გამოცდილება. იგი მრავალი ტანჯვითა და სასტიკი ბრძოლით იყო მოპოვებული. ღმერთი მათ ნაბიჯ-ნაბიჯ მიუძღოდა, ვიდრე მყარ, ურყევ საფუძველზე არ დააყენა. ვიხილე ადამიანები, რომლებიც უახლოვდებოდნენ ამ საფუძველს და მის საძირკველს იკვლევდნენ. ზოგნი

სიხარულით მაშინვე დადგნენ მასზე. სხვებმა კი საძირკვლის გაკრიტიკება დაიწყეს. მათ სურდათ, რომ მასში გაუმჯობესებები შეტანილიყო, და მაშინ ეს საფუძველი უფრო სრულყოფილი იქნებოდა და ხალხიც ბევრად უფრო ბედნიერი. ზოგნი ჩამოვიდნენ საფუძვლიდან, რათა იგი გამოეკვლიათ, და განაცხადეს, რომ იგი არასწორად იყო ჩაყრილი. მაგრამ ვიხილე, რომ თითქმის ყველანი მტკიცედ იდგნენ საფუძველზე და შეგონებით მიმართავდნენ მათ, ვინც ჩამოვიდა, შეეწყვიტათ თავიანთი ჩივილი; რადგან ღმერთი იყო მთავარი მაშენებელი, და ისინი მის წინააღმდეგ იბრძოდნენ. ისინი იხსენებდნენ ღვთის საოცარ საქმეს, რომელმაც ისინი მტკიცე საფუძვლამდე მიიყვანა, და ერთობით ზეცას აღაპყრობდნენ თვალებს და მაღალი ხმით ადიდებდნენ ღმერთს. ამან იმოქმედა ზოგიერთზე მათგან, ვინც ჩიოდა და საფუძველი დატოვა, და მათაც, დამდაბლებული სახით, კვლავ დაადგეს მას.“ Early Writings, 258.

მილერის საოცარი საქმეები

უილიამ მილერის „საოცარმა საქმემ“ წარმოშვა „მტკიცე საფუძველი“, რომელიც იყო „მყარი, შეურყეველი ბაქანი“. „საფუძველი“ ამ „შეურყეველი ბაქნისა“ და შემდგომი თავდასხმა როგორც „ბაქანზე“, ისე „საფუძველზე“, რომლებიც მილერის სიკვდილის შემდეგ, 1849 წელს, იქნა შემოღებული, მის სიზმარშია მითითებული.

უილიამ მილერი ადვენტიზმის საფუძვლების სიმბოლოა.

იგი აგრეთვე წარმოადგენს მილერიტული ისტორიის სიმბოლოს 1798 წლიდან 1863 წლამდე.

იგი აგრეთვე არის მილერიტული ისტორიის სიმბოლო 1798 წლიდან 1844 წლამდე.

იგი ასევე არის სამი ანგელოზის ისტორიის სიმბოლო 1798 წლიდან კვირის კანონის დაწესებამდე.

იგი წარმოდგენილია 1798 წლიდან 1844 წლამდე არსებულ ორმოცდაექვსწლიან პერიოდად.

იგი წარმოდგენილია რიცხვით „220“, 2,520-სა და 2,300-თან მიმართებით.

იგი წარმოდგენილია „შვიდი დროით“ — 2,520-ით.

იგი წარმოდგენილია 2,300-ით.

მილერის ორი სიზმარი სახეობრივად წარმოდგენილი იყო ნაბუქოდონოსორის ორი სიზმრით დანიელის წიგნის მეორე და მეოთხე თავებში.

1798-წლიანი პერიოდი იწყება ნაბუქოდონოსორით და მთავრდება 1863 წელს ბელშაცარით.

1798 წლიდან საკვირაო კანონის დადგომამდე პერიოდი იწყება ნაბუქოდონოსორით და მთავრდება ბელშაცარით.

მილერიტების ისტორიის სიმბოლოდ, იგი არის საფუძვლების სიმბოლო, რომლებიც წარმოადგენენ იმ ჭეშმარიტებებს, რომლებიც აღმოჩენილ იქნა 2,520-ის ალფა-აღმოჩენასა და 2,300-ის ომეგა-აღმოჩენას შორის. უილიამ მილერის სიზმრის განმარტებისას, ჯეიმს უაიტმა მიუთითა, რომ „გასაღები“ იყო მილერის მიერ ბიბლიის შესწავლის მეთოდი. ეს მეთოდოლოგია არის დავითის გასაღები, რომელიც მილერის მხარზე დაედო, რადგან მან წარმოადგინა 2300-წლიანი წინასწარმეტყველება, რომელიც დასრულდა მაშინ, როდესაც ესაია 22:22 აღსრულდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს.

ჭეშმარიტებები, რომელთა ბეჭედიც 2023 წლიდან მოყოლებული იხსნება, ის ჭეშმარიტებებია, რომლებიც უკვე იყო იდენტიფიცირებული „აბაკუმის დაფები 95“-ის პრეზენტაციებში, და ეს ჭეშმარიტებები ახლა განისაზღვრება „ჭეშმარიტების“ ახალ ჩარჩოში.

2023 წლის ივლისში უდაბნოში მღალადებელი ხმის მოწოდებამ ცხადყო, რომ ტირილი და გლოვა აუცილებელი იყო მათთვის, ვისაც უნდა მოენანიებინა 2020 წლის 18 ივლისის განცხადებასთან დაკავშირებით. ისინი, ვინც გონიერ ქალწულთა შორის აღმოჩნდებოდნენ, უნდა მონანიებულიყვნენ დანიელის მეცხრე თავის ლოცვასთან თანხმობაში, რაც ლევიათა 26-ში აღწერილ იმ ადამიანთა ლოცვაა, რომლებიც ცნობენ, რომ განზნეულნი არიან.

როცა მილერი ამბობს: „როცა ასე ვტიროდი და ვგლოვობდი ჩემი დიდი დანაკარგისა და პასუხისმგებლობის გამო, გამახსენდა ღმერთი და გულმოდგინედ ვილოცე, რომ მას ჩემთვის შეწევნა მოევლინა. მაშინვე კარი გაიღო და ერთი კაცი შევიდა ოთახში, რის შემდეგაც ხალხმა ყველამ დატოვა იგი; ხოლო მან, ხელში მტვრის ჯაგრისით, ფანჯრები გააღო და დაიწყო ოთახიდან მტვრისა და ნაგვის გამოგვა.“

კარი, რომელიც გაიღო, იყო მილერის გული, როდესაც მან „გულმოდგინედ ილოცა“ „დახმარებისთვის“. იესო, როგორც ჭეშმარიტი მოწმე ლაოდიკეის მიმართ, გულებზე აკაკუნებს და შესვლას ეძიებს. როდესაც კარი გაიღო, დაიწყო განცალკევების პროცესი. როდესაც კარი გაიღო, „სარკმლებიც“ გაიღო, ხოლო „სარკმლები“ ზეცის სარკმლებია.

იოანემ იხილა, რომ ზეცაში სარკმლები გაიხსნა გამოცხადების მეცხრამეტე თავში, როდესაც უფალმა აღადგინა თავისი თეთრი ცხენების ლაშქარი, მაშინვე მას შემდეგ, რაც სასძლომ თავი განიმზადა. ეს ლაშქარი არის ეზეკიელის ლაშქარი, რომელიც ფეხზე დგება მკაცრი აღმოსავლეთის ქარის უწყების პასუხად. ეს ლაშქარი არის გამარჯვებული ეკლესია, რომელიც მეზრძოლი ეკლესიიდან გამარჯვებულ ეკლესიად გარდაიქმნება, როცა ხორბლისა და ღვარძლის გამიჯვნა აღსრულდება. ეს გამიჯვნა აგრეთვე წარმოდგენილია როგორც ლაოდიკიის გამოცდილებიდან ფილადელფიის გამოცდილებაზე გადასვლა. მილერმა გახსნა თავისი გული და ნება მისცა ჭეშმარიტ მოწმეს შემოსულიყო, როდესაც მან ხორბალი და ღვარძლი განაცალკევა, და ამით თავისი თეთრი ცხენების ლაშქარი სიცოცხლეში აღადგინა.

2023 წლის 31 დეკემბერს, მას შემდეგ, რაც ხალხი ოთახიდან გავიდა, Dirt Brush-ის კაცი შევიდა და დაიწყო შეცდომის ნაგვის მოცილების საქმე, ამავედროულად აბაკუმის

დაფების ძველი ჭეშმარიტებანი ჭეშმარიტების ახალ ჩარჩოში განათავსა.

„მაცხოვარი არ მოსულა იმისათვის, რომ განეხილავს ის, რაც პატრიარქებსა და წინასწარმეტყველებს ჰქონდათ ნათქვამი; რადგან სწორედ იგი საუბრობდა ამ წარმოდგენელ კაცთა მეშვეობით. ღვთის სიტყვის ყოველი ჭეშმარიტება მისგან მომდინარეობდა. მაგრამ ეს ფასდაუდებელი ძვირფასი ქვები ცრუ ჩარჩოებში იყო ჩასმული. მათი ძვირფასი ნათელი შეცდომის სამსახურში იყო დაყენებული. ღმერთს სურდა, რომ ისინი შეცდომის ჩარჩოებიდან ამოღებულიყო და ჭეშმარიტების წყობაში ჩასმულიყო. ამ საქმეს მხოლოდ ღვთიური ხელი თუ აღასრულებდა. შეცდომასთან თავისი კავშირის გამო, ჭეშმარიტება ღვთისა და ადამიანის მტრის საქმის სამსახურში იდგა. ქრისტე მოვიდა, რათა იგი იქ დაედგინა, სადაც ღმერთს განადიდებდა და კაცობრიობის ხსნას მოიმოქმედებდა.“ The Desire of Ages, 287.

2024 წელს ნასწავლ პირველ ჭეშმარიტებათაგან ერთ-ერთი იყო 2020 წლის 18 ივლისის იმედგაცრუების განმარტება. სტრიქონზე სტრიქონი იქნა აღიარებული, რომ ყოველი რეფორმის ხაზის პირველი იმედგაცრუებები 2020 წლის 18 ივლისს ათი ქალწულის იგავში პირველხარისხოვან სასაზღვრო ნიშნად განსაზღვრავდა. იმედგაცრუების თემა გახდა „გასაღები“ საწმიდრის ჭეშმარიტების გასახსნელად; მაშინ როდესაც 1844 წლის დიდ იმედგაცრუებაში საწმიდარი იყო „გასაღები“, რომელმაც იმედგაცრუება გახსნა.

მტვრის საწმენდი ჯაგრისის მქონე კაცი, რომელიც აგრეთვე იუდას ტომის ლომია, 2023 წელს დაიწყო შუაღამის ძახილის უწყების ბეჭდების ახსნა. ახლა მივაღწიეთ მილერის სიზმარში იმ ადგილს, სადაც იგი დებს უფრო დიდ კიდობანს მაგიდაზე და შიგ ჩააგდებს იმ ჭეშმარიტებებს, რომელთაც მზეზე ათჯერ მეტად უნდა იბრწყინონ. ერთ-ერთი იმ ძვირფასთაგანია გამოცხადება იმისა, თუ ვინ არის იგი წინასწარმეტყველურ ნარატივში.

როცა წინასწარმეტყველება იხსნება, იგი არის იუდას ტომის ლომი, რომელიც ძველ ჭეშმარიტებებს იღებს და მათ „ჭეშმარიტების“ სამი საფეხურის ახალ ჩარჩოში ათავსებს. ეს ჩარჩო შეკრულია ქრისტეს მიერ, როგორც ალფა და ომეგა, პირველი და უკანასკნელი. როგორც ღვთის სიტყვა, მან თავისი სიტყვის ყოველი ელემენტი განაწესა. როგორც პალმონი, მან ყოველი ასპექტი მათემატიკურად განაგო.

როდესაც პეტრე კესარია ფილიპეშია, მესამე საათზე, იგი საკუთარ თავს წარადგენს როგორც პალმონი, ხაზგასმით მიუთითებს რა „წინასწარმეტყველურ ფრაქტალებზე“. ქრისტეს, როგორც წინასწარმეტყველების უფლის, ერთ-ერთი საბოლოო გამოცხადება არის ხაზგასმა წინასწარმეტყველურ ფრაქტალებზე, როგორც ეს პეტრეშია წარმოდგენილი მათეს 16:18-ში, რაც არის 1.618-ის სიმბოლო, ბუნებრივ სამყაროში „ოქროს კვეთად“ წოდებული, ხოლო პალმონის მიერ — „წინასწარმეტყველურ ფრაქტალებად“.

ჩვენ მხოლოდ ახლა დავიწყეთ იმ წინასწარმეტყველური ფრაქტალების გამოვლენა, რომლებიც 27-დან 34-მდე წმინდა კვირის ფარგლებში მდებარეობს. ვიდრე იოელის წიგნისკენ მიმავალ გზაზე კვლავ იქ დავბრუნდებოდეთ, საჭირო იყო

წინასწარმეტყველური ფრაქტალების ამ აქცენტის დამატება მილერის სიზმრის ჩვენს განხილვაში.

მილერის მიერ ხალხის მოწოდებიდან — „მოდით და იხილეთ“, და ქრისტეს მიერ, როგორც მტვრის ჯაგრისიანი კაცის მიერ, მილერის მოწოდებამდე — „მოდით და იხილეთ“ — პერიოდი არის 1798 წლიდან კვირადღის კანონამდე; თუმცა იგი ამ საერთო ისტორიაში შეიცავს ფრაქტალს 1798 წლიდან 1863 წლამდე პერიოდით. იგი შეიცავს კიდევ ერთ ფრაქტალს 9/11-დან კვირადღის კანონამდე, და კიდევ ერთს — 2023 წლიდან კვირადღის კანონამდე.

როდესაც მილერმა აურზაურში თვალეზი დახუჭა, იგი 1849 წლის ისტორიას წარმოადგენდა, როდესაც უფალი საქმის დასრულებას ცდილობდა, მაგრამ უშედეგოდ. იგი აღდგა 2023 წელს, რადგან ის არის ელია, რომელიც მოსესთან ერთად ქუჩაში იქნა მოკლული. იგი 1849 წელს მოკვდა, შემდეგ კი კვლავ მოკვდა 2020 წლის 18 ივლისს.

მისი სიზმარი მიეცა 1847 წელს; შემდეგ უფალმა მეორედ გაიწოდა თავისი ხელი და გამოაქვეყნა 1850 წლის სქემა. როდესაც უფალი მეორედ გაიწვდის თავის ხელს ას ორმოცდაოთხი ათასის ისტორიაში, მილერი აღდგება.

ისრაელისა და იუდას გაფანტვის საწყისი წერტილი წარმოჩენილია ესაიაში.

რადგან სირიის თავი არის დამასკო, და დამასკოს თავი არის რეცინი; და სამოცდახუთი წლის განმავლობაში ეფრემი შეიმუხრება ისე, რომ აღარ იქნება ერი. და ეფრემის თავი არის სამარია, და სამარიის თავი არის რემალიას ძე. თუ არ ირწმუნებთ, უეჭველად ვერ განმტკიცდებით. ესაია 7:8, 9.

წინასწარმეტყველება მიეცა ძვ. წ. 742 წელს, ხოლო ცხრამეტი წლის შემდეგ, ძვ. წ. 723 წელს, ისრაელი აშურელებმა გაფანტეს, შემდეგ კი ორმოცდაექვსი წლის შემდეგ იუდა ბაბილონმა გაფანტა. ეს სამი თარიღი წარმოადგენს ცხრამეტი წლის პერიოდს, რომელსაც მოსდევს ორმოცდაექვსი წელი. როდესაც ეს ორი წინასწარმეტყველება, შესაბამისად, 1798 და 1844 წლებში დასრულდა, დასაწყისში არსებული ცხრამეტწლიანი პერიოდი — ძვ. წ. 742 წლიდან ძვ. წ. 723 წლამდე — იყო აღფას ცხრამეტი წელი, რომელიც წარმოადგენდა ომეგას ცხრამეტ წელს 1844 წლიდან 1863 წლამდე.

მილერი ომეგას დაწყებიდან მეხუთე წელს გარდაიცვალა; ხოლო ცხრამეტი წლისა და შვიდი წლის შემდეგ გამოქვეყნდა ჰაირამ ედსონის სტატიები „შვიდ დროებაზე“. შვიდი წლის შემდეგ „შვიდი დროება“ უარყოფილ იქნა. 1856 წელი უნდა ყოფილიყო ის ბეჭედდება, რომელიც წინ უძღოდა 1863 წლის კვირა-კანონს, მაგრამ ასე არ მოხდა.

მესამე ანგელოზი მოვიდა 1844 წელს, 1888 წელს და 9/11-ზე. დამ უაითმა მიუთითა, რომ როდესაც ნიუ-იორკის დიდი შენობები დაინგროდა, გამოცხადების მეთვრამეტე თავის პირველი სამი მუხლი აღსრულდებოდა.

გამოცხადება 18

მუხლი პირველი — ამის შემდეგ ვიხილე სხვა ანგელოზი, რომელიც ციდან ჩამოდიოდა, დიდი ძალაუფლების მქონე; და დედამიწა განათდა მისი დიდებით.

მუხლი მეორე — და ძლიერად, მტკიცე ხმით შესძახა და თქვა: დაეცა, დაეცა დიდი ბაბილონი და გახდა ეშმაკთა სამყოფელი, ყოველი უწმინდური სულის საბუდარი და ყოველი უწმინდური და საძულველი ფრინველის გალია.

მუხლი მესამე — რადგან ყველა ერმა შესვა მისი სიძვის რისხვის ღვინო; და ქვეყნის მეფეებმა მასთან იმრუშეს; და ქვეყნის ვაჭრები გამდიდრდნენ მისი განცხრომის სიუხვისაგან.

ძლიერი პირველი ანგელოზი ჩამოვიდა, თავის ხელში უწყებით, და იოანეს ებრძანა, წასულიყო, აეღო პატარა წიგნი და შეეჭამა იგი. ის პირველი ანგელოზი იმავე საქმეს ასრულებს, რასაც გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზი, რომელიც თავისი დიდებით ანათებს დედამიწას. ეს იმიტომაა, რომ პირველი ანგელოზი არის ალფა, ხოლო მესამე ანგელოზი — ომეგა, და დასაწყისი ყოველთვის განასახიერებს დასასრულს.

„იესომ უბრძანა ძლიერ ანგელოზს, ჩამოსულიყო და გაეფრთხილებინა დედამიწის მკვიდრნი, რომ მომზადებულიყვნენ მისი მეორედ გამოჩენისთვის. როდესაც ანგელოზმა დატოვა ზეცაში იესოს თანდასწრება, მის წინ მიდიოდა უაღრესად კაშკაშა და დიდებული ნათელი. მითხრეს, რომ მისი მისია იყო, თავისი დიდებით გაენათებინა დედამიწა და გაეფრთხილებინა ადამიანი ღვთის მომავალი რისხვის შესახებ.“ Early Writings, 245.

პირველი ანგელოზი არის გამოცხადების მეთვრამეტე თავის პირველი მუხლი.

ამის შემდეგ ვიხილე სხვა ანგელოზი, რომელიც ჩამოდიოდა ზეციდან, დიდი ძალაუფლებით; და ქვეყანა განათდა მისი დიდებით.

მეორე ანგელოზი არის გამოცხადების მეთვრამეტე თავის მეორე მუხლში.

და მან ძლიერად შეჰღალადა ძლიერი ხმით, თქვა: დაეცა, დაეცა ბაბილონი დიდი, და გახდა ეშმაკთა სავანედ, ყოველი უწმინდური სულის სამყოფელად და ყოველი უწმინდური და საძულველი ფრინველის გალიად.

მესამე ანგელოზი არის გამოცხადების მეთვრამეტე თავის მესამე მუხლი.

რადგან ყველა ერმა შესვა მისი სიძვის რისხვის ღვინო; და დედამიწის მეფეებმა მასთან იმრუშეს, და დედამიწის ვაჭრები გამდიდრდნენ მისი ნუგბართა სიუხვისაგან.

ყველა მეფე მეძავთან სიძვას სჩადის კვირა-კანონის დროს, როგორც ეს მესამე მუხლშია წინასახედ გამოტანილი. მეორე ანგელოზის უწყება ისაა, რომ ბაბილონი დაეცა, და ეს არის მეორე მუხლი. პირველი ანგელოზის მისია იყო, თავისი დიდებით გაენათებინა დედამიწა, და ეს არის პირველი მუხლი. პირველი მუხლი არის 9/11. მეორე მუხლი არის განშორების პროცესი, რომელიც 9/11-ის შემდეგ მთელ კაცობრიობაში მიმდინარეობს, ხოლო მესამე მუხლი არის კვირა-კანონი. ამ მიზეზით, 9/11 არის მესამე

ანგელოზის უწყება, და ასევე კვირა-კანონიც. 9/11 არის მოახლოებული კვირა-კანონის გაფრთხილება, როგორც ეს წარმოდგენილია პირველ სამ მუხლში, ხოლო მეოთხე მუხლის სხვა ხმა არის კვირა-კანონი. გამოცხადების მეთვრამეტე თავის პირველი ხმა არის მოახლოებული კვირა-კანონის გაფრთხილება, და ეს გაფრთხილება კვირა-კანონის დროს ცოცხალ რეალობად იქცევა.

9/11-დან საკვირაო კანონის დადგომამდე პერიოდი წინასწარმეტყველურად არის გამოსახული მილერის სიზმრის ალფა „მოდით და იხილესგან“ ომეგა „მოდით და იხილემდე“. 9/11-სა და საკვირაო კანონს შორის ძვირფასეულობა მილერის მაგიდაზე, ოთახის შუაგულში, თავსდება, იფანტება და იმარხება, შემდეგ კი მტვრის ჯაგრისიანი კაცის მიერ აღდგება. ანგელოზი, რომელიც 1840 წელს მცირე წიგნით ჩამოვიდა, იყო პირველი და ალფა ანგელოზი, რომელიც იმ ანგელოზს წარმოადგენდა, რომელიც 9/11-ზე ჩამოვიდა. ეს ანგელოზი მეათე თავშია განსაზღვრული, როცა იოანეს ეუბნებიან, რომ წიგნი ტკბილი იქნებოდა, მაგრამ დამწარდებოდა.

იოანე წარმოადგენდა პირველი ანგელოზის მოძრაობას, რომელიც მილერიტებით იყო წარმოდგენილი, და ამავე დროს ასახავდა ას ორმოცდაოთხი ათასის მოძრაობას. უპირველეს ყოვლისა, იგი უკანასკნელ დღეებს წარმოადგენდა, როგორც ამას წინასწარმეტყველები ყოველთვის აკეთებენ. სწორედ ამ მიზეზით ეუწყა მას წინასწარ, რომ წიგნი ჯერ ტკბილი, ხოლო შემდეგ მწარე იქნებოდა. მილერიტებმა ეს წინასწარ არ იცოდნენ, მაგრამ ას ორმოცდაოთხი ათასს მოეთხოვება, რომ ეს იცოდეს.

მილერი, როგორც პირველი ანგელოზის მაცნე, არის უმთავრესი სიმბოლო იმისა, ვინც შეჰყამა პატარა წიგნი. როგორც მეწისქვილე, მას ევალებოდა ხორბლის ბზისგან განცალკევება, შემდეგ მარცვლის ფქვილად გადამუშავება და იმ პურის გაკეთება, რომელიც უნდა ეჭამათ. მან ეს პური გაიზიარა, როდესაც თავისი ოთახის შუაგულში დადო იგი და ყველას, ვისაც სურდა, მოუწოდა: „მოდით და ნახეთ“. მაგრამ როგორც სიმბოლო იმისა, ვინც წიგნი ანგელოზის ხელიდან აიღო, მილერი, იოანეს მსგავსად, უფრო მესამე ანგელოზის უკანასკნელ დღეებს მიმართავს, ვიდრე პირველი ანგელოზის ადრეულ დღეებს. თავის სიზმარში იგი იწყებს იმით, რომ გვამცნობს: თავისი ცნობა უხილავი ხელისგან მიიღო. გამოცხადების მეათე თავში პირველ ანგელოზს ხელში პატარა წიგნი უჭირავს, მაგრამ გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზს, რომელიც 1840 წლის ალფას ომეგაა, ხელში წიგნი წარმოდგენილი არ აქვს, და სწორედ ეს არის ის წიგნი, რომელიც მილერმა მიიღო — წიგნი უხილავი ხელისგან. მილერის „მოდით და ნახეთ“ არის 9/11, ხოლო ჭუჭყის ჯაგრისიანი კაცის „მოდით და ნახეთ“ არის კვირის კანონი.

ალფასა და ომეგას შორის, „მოდით და იხილეთ“-ს შორის, თქვენ გაქვთ მეორე ანგელოზის უწყება, რადგან ალფა არის 9/11, რაც წარმოადგენს მეთვრამეტე თავის პირველ მუხლს, ხოლო მეორე მუხლი არის მეორე ანგელოზი, რომელიც სრულდება მესამე მუხლში, რაც არის კვირადღის კანონი და ომეგას „მოდით და იხილეთ“. მილერის სიზმარში მეორე ანგელოზი და ბაბილონის დაცემა წარმოდგენილია იმ შვიდგზის განმეორებით, როცა გამოყენებულია სიტყვა „გაფანტვა“, მაშინ როცა მთლიანი თხრობა ცხადყოფს, რომ ჭეშმარიტება ძლეულ იქნა ცდომილებით.

პირველი და მესამე ანგელოზები ჩამოვიდნენ იმ უწყებით, რომელიც უნდა ყოფილიყო აღებული და შექმული შესაბამისად 1840 წლის 11 აგვისტოსა და 9/11-ში. ეს ორი თარიღი შეესაბამება გამოცხადების მეთვრამეტე თავის პირველ მუხლს.

საფუძვლოვანი ჭეშმარიტებები გამოქვეყნდა 1842 წლის მაისში, ხოლო 1843 წლის პიონერული სქემა წარმოადგენდა აბაკუმის ორი დაფის ალფას. 2012 წელს გამოიცა აბაკუმის დაფები, რაც შეესაბამება 1842 წლის მაისს.

მილერიტებმა თავიანთი პირველი იმედგაცრუება 1844 წლის 19 აპრილს განიცადეს, რაც 2020 წლის 18 ივლისის ტიპს წარმოადგენდა. იმ მომენტში მოვიდა მეორე ანგელოზი, და მისი მოსვლა შეესაბამებოდა გამოცხადების მეთვრამეტე თავის მეორე მუხლს. იმ იმედგაცრუებამ პირველი ანგელოზის დასასრული აღნიშნა. იქ მოვიდა მეორე ანგელოზი; დაიწყო დაყოვნების დრო ქალწულთა იგავში. პირველი ანგელოზის ისტორია მეორე ანგელოზის ისტორიას პარალელურად უნდა მიჰყვებოდეს, და როდესაც იგი ამ სახით განიმარტება, მეორე ანგელოზის მოსვლა თანხვედრა პირველი ანგელოზის მოსვლას 1840 წელსა და 11 სექტემბერს.

დაყოვნების ჟამი დადგა 9/11-ზე, რომლის ტიპად წარმოდგენილი იყო 1844 წლის 19 აპრილი. 9/11-ზე ისლამის ოთხი ქარი იქნა განთავისუფლებული, შემდეგ კი შეკავებული. იოანეს ეს ოთხი ქარი არის ესაიას მძვინვარე ქარები და წინასწარმეტყველების აღმოსავლეთის ქარი, ხოლო დამბეჭდავი ანგელოზი აღმოსავლეთიდან ადის. როდესაც იგი ადის, და უაითის თანახმად ოთხჯერ შეჰღაღადებს: „შეაკავეთ, შეაკავეთ, შეაკავეთ, შეაკავეთ“. დაყოვნების ჟამი, რომელიც მეორე ანგელოზის მოსვლით იწყება, წარმოდგენილია როგორც ოთხი ქარის შეკავება მანამდე, ვიდრე ას ორმოცდაოთხი ათასი დაიბეჭდებოდეს.

პირველი იმედგაცრუების შემდეგ, სამუელ სნოუ მოწოდებულ იქნა, შეედგინა შუალამის ძახილის უწყება, რითაც 2023 წლის ივლისში უდაბნოში მხმოებელის ხმის ტიპს წარმოადგენდა.

ექსეტერის ბანაკურ შეკრებაზე, ქალწულთა გამიჯვნამ გამომცდელი ზეთის საფუძველზე, აღთქმის მაცნის საქმის შესაბამისად, მილერიტებიც განწმინდა და განაპიროვა. ექსეტერის ბანაკური შეკრება ბეჭდვას განასახიერებდა, რადგან შემდეგ ეს საქმე მოქცევის მოქცევით, როგორც მძლავრი ტალღა, ანუ ძლიერი ლაშქარი, წინ მიდიოდა, ვიდრე მესამე ანგელოზი მოვიდოდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს. ამ ისტორიის გასაღები გამიჯვნაა.

მეორე ანგელოზი, როდესაც მოდის, განყოფის საქმეს ასრულებს, როგორც ეს პირველი იმედგაცრუების დროს გააკეთა, და იგი დასრულდა 22 ოქტომბრის განყოფით. ამ ორ განყოფას შორის მეორე ანგელოზის უწყება იქადაგებოდა. მეორე ანგელოზი არის პროგრესული განყოფა ზეთის საბოლოო გამოცდამდე. ზეთის საბოლოო გამოცდა მიჰყავს მესამე ანგელოზის ლაკმუსის გამოცდამდე. ეს ლაკმუსის გამოცდა იესოსთვის ჯვარი იყო, ხოლო გეთსიმანიის ბაღი, რაც ნიშნავს „ზეთის საწნახლის ბაღს“, წინ უძღოდა ჯვრის ლაკმუსის გამოცდას, და ქალწულთა ზეთის გამოცდა წინ უძღოდა 1844 წლის დახურულ კარს.

საბოლოო გამოცდა, რომელსაც განკითხვა მოჰყვა, ძველი ისრაელისთვის მეათე გამოცდა იყო. მაშინ მათ უდაბნოში სიკვდილი განესაზღვრათ. იქნება ეს კადეში, გეთსიმანიაში თუ ექსეტერში; საბოლოო გამოცდა განკითხვამდე, სადაც ორი კლასი განცალკევდება, მიუთითებს 2023 წლის შემდგომ არსებულ საბოლოო გამოცდაზე, რომელიც კვირა დღის კანონის დახურული კარის განკითხვას წინ უსწრებს. ეს საბოლოო გამოცდა არის დაბეჭდვა. საბოლოო, ანუ უკანასკნელი გამოცდა, პირველ გამოცდას გულისხმობს.

2023 წელს დაყოვნების ჟამი დასრულდა, როდესაც იუდას ტომის ლომმა მოხსნა ბეჭედი იმ ხილვას, რომელსაც უნდა დაეყოვნა, თავისი ხელის აღებით. მაშინ დაიწყო სამუელ სნოუს საქმე.

თუ პირველი და მეორე ანგელოზის პერიოდებს ერთმანეთის პარალელურად დავაყენებთ, ისინი მიუთითებენ ანგელოზის ჩამოსვლაზე იმ უწყებით, რომელიც ღმერთის ხალხს გამოსცდის მათი პასუხით ბრძანებაზე — აიღონ და შეჭამონ ეს უწყება. შემდეგ ეს საფუძველმდებელი უწყება საჯაროდ იდება, ვიდრე საფუძველმდებელი უწყება ვერ იმარჯვებს. შემდეგ მოდის მესამე ანგელოზი. მესამე ანგელოზის პერიოდი არის ის ცხრამეტი წელი, რომლებიც იყო ძვ. წ. 742 წლიდან ძვ. წ. 723 წლამდე ომეგას ცხრამეტი წელი.

1844-იდან 1863 წლამდე პერიოდი და ძვ. წ. 742-იდან ძვ. წ. 723 წლამდე პერიოდი ერთმანეთის პარალელურად მიმდინარეობს და აგრეთვე პარალელურია პირველი და მეორე ანგელოზების პერიოდებთან. წინასწარმეტყველური ისტორიის ეს ოთხი ხაზი თანხვდება 9/11-იდან საკვირაო კანონის დრომდე. ეს ხუთი ხაზი წარმოადგენს მილერის ალფას — „მოდის და იხილ“ — და ქრისტეს ომეგას — „მოდის და იხილ“ — ისტორიას.

ოთხჯერ შვიდი

სწორად გაგებული ლევიანნი ოცდაექვსე თავი განსაზღვრავს „შვიდ ჟამს“ ოთხგზის, და ეს „შვიდი ჟამი“ მილერისა და მისი უწყების სიმბოლოა. 1842 წელს მილერის მიერ „შვიდი ჟამის“ გაგება აღიბეჭდა 1843 წლის დიაგრამაზე, რომლის შესახებაც და უაიტი აცხადებს, რომ იგი „უფლის ხელით იყო წარმართული“ და „არ უნდა შეცვლილიყო“. შვიდი წლის შემდეგ მილერი 1849 წელს გარდაიცვალა, და შვიდი წლის შემდეგ „შვიდი ჟამის“ უწყება ჰაირამ ედსონმა ჩაწერა ჩანაწერში, ხოლო კიდევ შვიდი წლის შემდეგ იგი უარყოფილ იქნა.

1842 წელს გამოიცა აბაკუმის პირველი ცხრილი.

1849 წელს 1843 წლის სქემაზე გამოსახული „შვიდი ჟამის“ ალფა მაცნე კვდება.

1856 წელს 1850 წლის სქემაზე აღნიშნული „შვიდი დროის“ ომეგა მაცნე უგულუბელყოფილია.

1863 წელს აბაკუმის ორი დაფა უარყოფილ იქნა და გამოიცა 1863 წლის დიაგრამა.

დასაწყისში გამოქვეყნებული ღვთაებრივი სქემა და ბოლოს გამოქვეყნებული ადამიანური სქემა. შუაში ორი მაცნეა იდენტიფიცირებული, ვინაიდან მეორე უწყებას ყოველთვის აქვს გაორმაგება.

პირველი ანგელოზი

1842 წელს გამოქვეყნდა აბაკუმის პირველი დაფა.

მეორე ანგელოზი

1849 წელს 1843 წლის სქემის ძველი მაცნე კვდება.

1856 წელს 1850 წლის ცხრილის ახალი მაცნე უგულუბელყოფეს.

მესამე ანგელოზი

1863 წელს ეს უწყება უარყოფილ იქნა და გამოიცა 1863 წლის სქემა.

ოცდაერთწლიანი პერიოდი, რომელიც წარმოადგენს „შვიდი ჟამის“ ოთხ სიმბოლოს, ერთმანეთისაგან თანაბრად, შვიდ-შვიდი წლით დაშორებულს. ალფას უწყება ქვეყნდება (1842), ალფას მაცნე კვდება (1849), ომეგას მაცნეს უგულუბელყოფენ (1856) და ომეგას უწყებას უარყოფენ (1863), რაც წინასწარმეტყველურად განასახიერებს 2012 წელს; 2020 წლის 18 ივლისს; 2023 წელს; და მალე მოსვლად კვირა დღის კანონს. მილერის სიკვდილი 1849 წელს შეესაბამება 2020 წლის 18 ივლისს. მაცნე და უწყება 2023 წელს აღდგა. ომეგას უწყება ახლა იხსნება, და მას მოსდევს 1863 წლის კვირა დღის კანონი.

მილერიტულ მოძრაობაში უწყება დამკვიდრდა და შემდეგ მაცნე მოკვდა. პარალელურ მოძრაობაში უწყება დამკვიდრდა და შემდეგ თავად უწყება მოკვდა. უწყება აღდგა 1856 და 2023 წლებში. განდგომილება არის 1863 წლის აღმნიშვნელი სახელწოდება, ხოლო გამარჯვება — მისი შესატყვისისა კვირა-კანონის დროს. კვირა-კანონისა და 1863 წლის განდგომილებამდე და გამარჯვებამდე წარმოჩინებულია 1856 წლის „შვიდი დროის“ კაპქვის ომეგა ნათლის ახდის საქმე, როგორც ეს 2023 წლიდან არის.

ჩვენ გაგრძელებას მივუძღვნით მომდევნო სტატიაში.

უილიამ მილერი: 1782–1849

უილიამ: „ნება“ და „მუზარადი“ — „მტკიცე მფარველი“, „გადაწყვეტილი მცველი“ ან „ძლიერი ნების მეომარი“.

მილერი: პირი, რომელიც ამუშავებს წისქვილს, განსაკუთრებით — ისეთ წისქვილს, რომელიც მარცვალს ფქვილად ფქვავს.

ძლიერი ნებისყოფის მეომარი

„მართალი, გულწრფელი გულით გამორჩეული გლეხი, რომელსაც მიჰყვანეს წმინდა წერილის საღვთო ავტორიტეტისადმი ეჭვისკენ, მაგრამ რომელიც მაინც

გულწრფელად ესწრაფოდა ჭეშმარიტების შეცნობას, იყო სწორედ ის კაცი, რომელიც ღმერთმა განსაკუთრებულად აირჩია ქრისტეს მეორედ მოსვლის გამოცხადების საქმეში წინამძღოლად. მრავალი სხვა რეფორმატორის მსგავსად, უილიამ მილერსაც ადრეულ ცხოვრებაში სიღარიბესთან ბრძოლა მოუხდა და ამგვარად შეისწავლა ძალისხმევის და თვითუარყოფის დიადი გაკვეთილები. იმ ოჯახის წევრები, რომლისგანაც იგი წარმოშობილიყო, გამოირჩეოდნენ დამოუკიდებელი, თავისუფლებისმოყვარე სულით, მოთმინებისა და გაძლების უნარით, და მხურვალე პატრიოტიზმით — თვისებებით, რომლებიც მის ხასიათშიც განსაკუთრებით თვალსაჩინო იყო. მისი მამა რევოლუციის არმიაში კაპიტანი იყო, და იმ მსხვერპლშეწირვებს, რომლებიც მან იმ ქარიშხლიან ხანაში ბრძოლებსა და ტანჯვებში გაიღო, შეიძლება მიეწეროს მილერის ადრეული ცხოვრების შევიწროებული გარემოებანი.

„მას ჰქონდა ჯანმრთელი ფიზიკური აგებულება და ჯერ კიდევ ბავშვობაშივე ამჟღავნებდა ჩვეულებრივზე მეტ გონებრივ ძალას. ასაკის მატებასთან ერთად ეს უფრო თვალსაჩინო ხდებოდა. მისი გონება აქტიური და კარგად განვითარებული იყო, და მას ცოდნისადმი მძაფრი წყურვილი ჰქონდა. თუმცა მას არ ჰქონია უმაღლესი სასწავლებლის განათლების უპირატესობა, სწავლისადმი სიყვარულმა და ფრთხილი აზროვნებისა და ზუსტი კრიტიკის ჩვევამ იგი საღი განსჯისა და ფართო შეხედულებების მქონე კაცად აქცია. იგი ფლობდა უმწიკვლო ზნეობრივ ხასიათს და შესაშურ რეპუტაციას, და საყოველთაოდ პატივცემული იყო პატიოსნების, გამრჯეობისა და კეთილმოწყალებისათვის. ენერგიისა და გულმოდგინე შრომის წყალობით მან ადრეულ ასაკშივე მოიპოვა საკმაო უზრუნველყოფა, თუმცა სწავლისადმი თავისი ჩვევები კვლავაც შეინარჩუნა. მან ღირსეულად შეავსო სხვადასხვა სამოქალაქო და სამხედრო თანამდებობა, და სიმდიდრისა და პატივის გზები მისთვის ფართოდ გახსნილი ჩანდა.“ The Great Controversy, 317.

ღმერთის შემეცნება ვერ მიიღწევა გონებრივი ძალისხმევის გარეშე, სიბრძნისათვის ლოცვის გარეშე, რათა ჭეშმარიტების წმიდა მარცვლისაგან განაცალკეოთ ბზა, რომლითაც ადამიანებმა და სატანამ ჭეშმარიტების მოძღვრებანი დაამახინჯეს. სატანა და მისი ადამიანური მსახურების თანამონაწილე კრებული ცდილობდა, შეცდომის ბზა შეერია ჭეშმარიტების ხორბლისათვის. ჩვენ გულმოდგინედ უნდა ვეძებდეთ დაფარულ საუნჯეს და ზეციდან სიბრძნეს ვითხოვდეთ, რათა ადამიანური გამოწავლა ღვთიურ მცნებებს განვაცალკეოთ. სულიწმიდა შეეწევა მადიებელს დიდი და ძვირფასი ჭეშმარიტებების აღმოჩენაში, რომლებიც გამოსყიდვის გეგმას შეეხება. მსურს ყველას გულში ღრმად აღვბეჭდო ის ფაქტი, რომ წმიდა წერილის ზედაპირული კითხვა საკმარისი არ არის. ჩვენ უნდა ვეძებდეთ, და ეს ნიშნავს ყოველივეს ქმნას, რასაც ეს სიტყვა მოიცავს. როგორც მემახტე გულმოდგინედ იკვლევს მიწას, რათა აღმოაჩინოს მასში ოქროს ძარღვები, ასევე თქვენც უნდა იკვლევდეთ ღვთის სიტყვას იმ დაფარული საუნჯისათვის, რომლის დამალვასაც სატანა ასე დიდხანს ცდილობდა ადამიანისაგან. უფალი ამბობს: „თუ ვინმეს ნებავს მისი ნების ქმნა, იგი შეიტყობს მოძღვრების შესახებ.“ იოანე 7:17, Revised Version.

„ღმერთის სიტყვა არის ჭეშმარიტება და ნათელი და უნდა იყოს ლამპარი თქვენს ფერხთა წინაშე, რათა გზის ყოველ საფეხურზე გიდევოდეთ ღვთის ქალაქის კარიბჭემდე. სწორედ ამ მიზეზით ეშმაკმა ასე სასოწარკვეთილი ძალისხმევა იხმარა, რათა გადაეკეტა ის გზა, რომელიც უფლის მიერ გამოსყიდულთათვის არის აღმართული, რომ მასზე იარონ. თქვენ არ უნდა მიიტანოთ თქვენი შეხედულებები ბიბლიასთან და თქვენი აზრები აქციოთ იმ ცენტრად, რომლის ირგვლივაც ჭეშმარიტებამ უნდა იტრიალოს. თქვენ უნდა გადადოთ თქვენი წარმოდგენები გამოძიების კართან და მდაბალი, დამორჩილებული გულით, ქრისტეში დაფარული საკუთარი თავით, გულმოდგინე ლოცვით უნდა ეძიებდეთ სიბრძნეს ღმერთისაგან. უნდა გრძნობდეთ, რომ აუცილებლად უნდა იცოდეთ ღმერთის გამოცხადებული ნება, რადგან ეს შეეხება თქვენს პირად, საუკუნო კეთილდღეობას. ბიბლია არის გზამკვლევი, რომლის მეშვეობითაც შეგიძლიათ შეიცნოთ გზა საუკუნო სიცოცხლისაკენ. ყველაფერზე მეტად უნდა გსურდეთ, რომ იცოდეთ უფლის ნება და გზები. არ უნდა იკვლევდეთ იმ მიზნით, რომ იპოვოთ წმინდა წერილის მუხლები, რომელთა ისე განმარტებასაც შეძლებთ, რომ თქვენი თეორიები დაადასტუროთ; რადგან ღმერთის სიტყვა აცხადებს, რომ ეს არის წმინდა წერილის დამახინჯება თქვენი საკუთარი დაღუპვისათვის. თქვენ უნდა დაიცალოთ ყოველი წინასწარგანწყობისაგან და ლოცვის სულით შეუდგეთ ღმერთის სიტყვის გამოკვლევას.“ Review and Herald, September 11, 1894.

უილიამ მილერი მასაჩუსეტსის შტატის ქალაქ პიტსფილდში დაიბადა. მისმა ფორმალურმა განათლებამ მხოლოდ 18 თვე მოიცვა, მაგრამ მან კითხვის ძლიერი ჩვევის წყალობით თვითგანათლება მიიღო. მან ასევე ადრეულ ასაკშივე დაიწყო წერა — თხზავდა პოეზიას და აწარმოებდა დღიურს. მისმა საკითხავმა იგი ურწმუნო ავტორებთან დააკავშირა, რომლებმაც მასზე დეიზმის მიმართულებით გავლენა მოახდინეს. ოცდაათ წლამდე მის გვიან ოციან წლებში იგი სამშვიდობო მოსამართლე გახდა და 1812 წლის ომში იბრძოდა. ამ კონფლიქტის დროს რამდენიმე გამოცდილებამ მისი გონება პიროვნული ღმერთისკენ მიმართა. 1816 წლისათვის იგი მოიქცა და ბიბლიის შესწავლას მთელი გულმოდგინებით შეუდგა. იგი წერდა: „წმინდა წერილები... ჩემი სიხარული გახდა, და იესოში მე მეგობარი ვპოვე.“

1818 წლისთვის, წინასწარმეტყველებათა შესწავლისას, მან დაასკვნა, რომ იესო „დაახლოებით 1843 წელს“ დაბრუნდებოდა. 1831 წელს მან დაიწყო თავისი კვლევების საჯაროდ გაზიარება მცირე შეკრებებში, მას შემდეგ, რაც ამისთვის ძლიერი შინაგანი დარწმუნება და ღვთიური განგებულების ხელმძღვანელობა მიიღო. 1839 წელს, გამოჩენილ რედაქტორ ჯ. ვ. ჰაიმსთან შეხვედრის შემდეგ, გზა გაეხსნა, რათა დიდ ქალაქებში მრავალრიცხოვანი შეკრებების წინაშე ექადაგა. მიუხედავად იმისა, რომ ბევრი ეწინააღმდეგებოდა, მისმა ქადაგებამ, აგრეთვე სხვებისამ, რომლებმაც ადვენტის უწყება მიიღეს, მნიშვნელოვანი გავლენა მოახდინა, და 100,000-მდე ადამიანმა ირწმუნა ქრისტეს მალე მოსვლა. ელენ ჰარმონმა მას მოუსმინა პორტლენდში, მეინის შტატში, 1840 წლის მარტში, როდესაც იგი 12 წლისა იყო. იგი იხსენებდა: „ბატონმა მილერმა წინასწარმეტყველებანი ისეთი სიზუსტით განიხილა, რომ ეს მის მსმენელთა გულებში დამარწმუნებელ ძალად მოქმედებდა. იგი შეჩერდა წინასწარმეტყველურ

პერიოდებზე და მრავალი მტკიცებულება წარმოადგინა თავისი პოზიციის
გასამყარებლად. შემდეგ კი მისი საზეიმო და ძლიერი მოწოდებანი და შეგონებანი
მათ მიმართ, ვინც მოუმზადებელი იყო, ხალხს ისე იპყრობდა, თითქოს
მოჰადოებულნი იყვნენ.“ Life Sketches, 20.